

MAŽVILA JONAS

Asmenybės vardą žmogus turėtų įgyti ne tuščiu politikavimu, o kruopščiu, sąžiningu kūrybinių darbų sukurdamas vertybes ne tik šiandieniniams poreikiams, bet ir ateinančioms kartoms.

Docentas, agronomijos mokslų daktaras, Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro Agrocheminio tyrimo laboratorijos skyriaus vedėjas ir vyresnysis mokslo darbuotojas.

Gimęs 1936 06 13 Šlavėnų kaime, Anykščių rajone. Vaikai: Rita Vasylienė (g. 1966 m.), Kauno Maironio universitetinės gimnazijos anglų kalbos mokytoja.

1990–2015 M. PASIEKIMAI

Darbai: parašė šešias monografijas, paskelbė per 200 mokslinių ir mokslo populiarinamųjų straipsnių, iš jų keletą – užsienio leidiniuose. Yra monografių „Lietuvos dirvožemiai“ (2001 m.) ir „Agroekosistemų komponentų valdymas. Ilgalaičių agrocheminių tyrimų rezulta-

tai“ (2010 m.) bendraautoris, „Lietuvos dirvožemių agrocheminės savybės ir jų kaita“ (1998 m.), „Sunkieji metalai Lietuvos dirvožemiuose ir augaluose“ (2001 m.), „Lietuvos dirvožemių makromorfologinė diagnostika“ (2006 m.) ir „Lietuvos žemės našumas“ (2011 m.) sudarytojas ir bendraautoris. Vykde tarptautinį projektą „Azoto ir fosforo kiekių tyrimai Lielupės baseino dirvožemiuose Baltijos jūros programos rėmuose“ (2007 m.), vadovavo projektui „Priemonių vandensaugos tikslams siekti galimybių studijos parengimas 11 dalies „Rekomendacijų žemės ūkio teritorijų erozijos mažinimui ir efektyviam geros ūkininkavimo praktikos priemonių įgyvendinimui parengimas, siekiant sumažinti vandens telkinių taršą“ (2009 m.), buvo vienu pagrindinių šio projekto ekspertų.

Apdovanojimai: 2001 m. už mokslinį darbą „Lietuvos dirvožemių agrocheminių savybių tyrimai ir jų reikšmė žemės ūkio augalams“ (su bendraautoriais) ir mokslo darbų visumą įteikta V. Vazalinsko premija, 2003 m. už darbų ciklą „Lietuvos dirvožemio savybių vertinimo sistemos žemės ūkyje ir aplinkosaugoje pertvarkymas“ (su bendraautoriais) – Lietuvos mokslo premija.

Karjera: 1991–1992 m. – Lietuvos agrocheminių tyrimų centro skyriaus vedėjas, 1992–1998 m. – Lietuvos žemės ūkio universiteto docentas, 1992–2009 m. – Lietuvos žemdirbystės instituto Agrocheminių tyrimų centro skyriaus vedėjas, vyresnysis mokslo darbuotojas, nuo 2010 m. – Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro Agrocheminių tyrimų laboratorijos skyriaus vedėjas, vyresnysis mokslo darbuotojas. 1994 m. suteiktas docento vardas.

Kokius savo pasiekimus Jūs laikote svarbiausiais?

Didžiausiu savo pasiekimu laikau tai, kad Nepriklausomybės metais, man vadovaujant, kartu su bendradarbiais susisteminome ilgalaikius dirvožemių ir jų savybių tyrimo duomenis, juos paskelbėme šešiose monografijose ir daugybėje mokslinių straipsnių.

Kokie nepriklausomos Lietuvos pasiekimai, Jūsų nuomone, yra svarbiausi?

Didžiausi Lietuvos pasiekimai yra geležinės uždangos panaikinimas, laisvas žmonių judėjimas ir bendravimas, nepaisant valstybių sienų ribų. Prie pasiekimų priskirčiau ir galimybę įsisavinti kitų šalių pažangių darbų technologijas, patyrimą ir mokslo naujoves.

KITI SVARBŪS BIOGRAFIJOS FAKTAI

Išsilavinimas: 1954–1959 m. studijavo Lietuvos žemės ūkio akademijos Agronomijos fakultete (igijo mokslinio agronomo specialybę), 1963–1966 m. – Lietuvos žemės ūkio akademijos Agronomijos fakulteto Dirvotyros katedroje (aspirantūros studijos), 1969 m. Lietuvos žemės ūkio akademijoje igijo žemės ūkio mokslų kandidato laipsnį (1993 m. nostrifikuotas į agronomijos mokslų daktaro laipsnį).

Narystė organizacijose: yra Lietuvos dirvožemininkų draugijos prie Lietuvos mokslų akademijos narys.

Kita informacija: yra leidinio „Agrochemiko žinynas“ (1984 m.) bendraautoris, knygų „Lie-

tuvos dirvožemių agrocheminio tyrimo ga“ (1987 m.) sudarytojas ir autorius, „gamtinė aplinka“ (1994 m.) bendraaut.
Laisvalaikis: darbai sode, poilsis gar